GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPT LIBRARY
INDEXING FOR TELUGU MANUSCRIPT

Sl.	Particulars	Details
1	Language	TELUGU
2	Material	Paper Mss.
3	Bundle Number	TEL B 687
4	Work Number	D 3123
5	Page No (From... To)	1 to 27
6	Name of the Work	VENKATESVARA SATAKAMU
7	Subject	VENKATESVARA

శ్రీమతే హయగ్రీవాయ నమః - 4

వేంకటేశ శతకము -

Vēṅkaṭēśa
śatakamu.

బు న కీ ర్తి తి కి లు గ చూ ర త్ర్పా యి సం బు ధు రి తి న నం ర్యు
డి పు ది మి తి న తి లు తీ
క్షా మి తా ధ్ర్య పు లు చ్చి లా వు ధి ను వ్వు గ ల్గ కి రు
ద్ర న వెలు వ గ
బు
వ్ర త్ర్పి డి పూ వు గా వ ర వు లు న క్షిం చు న న స్త్రీ స్త్రీ
వు ల తీ ల ద్ది ల ధ రిం పె
న ర రా ర చె చ్చి న యు లు పుం టి జి ను
ల కి ల్లు లా వ బ్రో వె గ శా తి వ్వు గ ల వు న వ్వు
ర ల తి X త్రు ల వు పా ర ల కే య్యు
మె ల్లి న ది ల్లా లు వ శు స తె లూ ర త్ర్పిం చు వా
డు తిం ద్రి
త్ర యి మ తె లూ చ నా చ్చి పెం చ్చి న ది త ల్లి
తి న ను తె ర గు పా డు
వ ర యి
అ పి వం యు డ బా ఫ్రు నా త డి బం ధూ డు వం
చ్చి న నెం యు ని పా ది ఛే లు డు

మోక్షము గలదా చెప్పుము అయ్యది
ఆచార్యుడా వరాళి
ధనసఖుడు
ఎరిగి తరుల తోపొందు నిరుపమ లక్ష్యు
గురుతెఱుంగ సద్భక్తులకు నిల్ల
తలతెలక్ష్మీనే = ౬ =
నారాయణంబు గలుగులుజనే
శాంత మోక్షవివేక సాధనంబు
మానంబు తన కునుమపూని అయసంపదసి
స్వప్రతం కులం సంజీవనంబు
సవిన అయపచనంబు సర్వవిస్మృతిరి
అయినాగాలంబు విన్నబలము
దానంబునే యులు తనకని దాచులు సజ్జ
నసంగతి సౌఖ్యమోసగు
గానబుధులి గునాంబులు మానకె ఫ్రుదు
తగివము. శుతలచితలచి

కలతెలక్ష్మి నే = ౭ =
భరదేవతాల యుద్ధవిస్తృతు దుగాక తెలిదిబ
దిబ్రాహ్మణాత్రహింగాక
జరుగుపతిప్రతాజ్ఞనతామ
మానిగరరాంధి దుగాక
గర్వంబు తొడసె క్షేత్రం మధాంధు దుగాక
పరగనవిశ్వపరుదుగాక
తెలెలవతనములన్ క్రూరచిత్తు దుగాక
అంధ్రజడుదు గాక
మొలగినెచ్చె సత్తి దామిరె సుకులనెల్లందు
తెలుగునే బ్రమల అమౌక లోక్షంబు వలనే
తెలతెలక్ష్మి నే ౹౹ ౮ ౹౹
నదుసరితాడి విడుతగా
నితల హప్రియులని ధూమకేతువుల చిత్తు
సుంక్షితిబూంక్షతిఖోలున నా బాధిపులని
విలుచ్చు చలపాదిపుల తయువి తుప్పు —

తెచ్చిన టిలాతిన్న వివేకికిలా
లుతానతకరితలులురి
వెలుకానిబిసారివెత్రినవియులపాతిమూయిరు
దారుని చూతివుద్ద్వాని
జాలవలదువురిపొందుశాయిదగదు
లకధితెూకలతొూన్నైన
కలితలక్ష్మీశ ॥ ౯ ॥
జలకింబుతగుపాలెటిజపమొదివాచునన
త్రాపూర్ణనిసివప్పురానాగోష్ఠి
దానంబుబ్బిచూరసాత్రవనిగ్రహచిత్తస్ఫ
జన త్రేనామగనావలు
అప్పవుంత్రిప్పరిగాహితాలొూవనంబున్నను
రాజ్యాదిధనవిచారంబు క్షేత్రి
సంగీతసాహిత్యసాబన్నబవమలలగూ
డ లకులున్నశలప్పనిద్రు
సలుపవలలయలు ముప్రతిదివసంబునందు

నయమెరింగిన భూనాయకునకు
కలితలక్ష్మీశ ॥ ౧౦ ॥
ఆసలువిడిచిసలిల తేపునిర్ధని
షుడైనసునిబర్ణయింబుబ్బ
పరహింసవిూనినపాపంబుజిందదు భోగము
లక్రయుస్నబుద్ధిజడదట
వేసపరాధిగతవిడిచినమడిరాదు
ధరగరక బంధంబుబ్బితదు
మగువలరౌూగిన మురుబాధలదరప్పు
మమతవూనినవిచారమలుతప్పు
గానసకలంబుదలపానిఫలనతిమారగిచ
లంగుఫుకుష్యంధుమి న్పె
తుదరియు
కలితలక్ష్మీశ ॥ ౧౧ ॥
దలవనివెరమెవ్వరితోడగోరగాదు మలి
గధూతులయింట్లున మెట్లు రాదు

బుధుల నుదాసీన బుద్ధిఁ జూడఁగ రాదు

బ్రహ్మస్వమ్ము నెప్పట్టు గొనరాదు

బంధువిరోధంబు పాటింపఁ జెల్లదు

యింటికి కీడు రాఁడె యెప్పుడు వలదు

ఆత్మ సంమ్మానహాని నపహరించుట తగదు

ఆనిమిష నదీ స్నానవిధులు త

పరదారపరితాపము సంపన్నులకును

బలిమి నుద్యోగ సాధుల బలవతుల

యిలు

కలిత లక్ష్మీశ ॥ ౧౧ ॥

పలుమారు నేపధ్యముల పలికెదు నాతం

అబద్ధుని సత్యబోధు తోడు

కేరాడు సాక్షుల తెలుగు రీతుల నెరుగని యాత

ద్యుల నెలయింతి వారి తోడ నలుగు వాండు

విజ్ఞున రహస్యముల వెల్లడించు వాడ

అచలరచ్చ బుద్ధిలేని వాండు

కుందిచువింటి తీ చెరంగోరదినా తంద్రులు మహానుభా

శ్రీరంబుల్లు మరుచు వాండు

పడు నదీలాగతి నిహామును మంబరే

ఘోరశిలనెటు బాగు పండితుండ్లు గూలు కెలని

కలితలక్ష్మీశ ॥ ౧౨ ॥

శిష్యులబ్బని కొంచిని గురుతరద్వాయి యమంత్రి

యిలుజయము మహేంద్రపదవి

చెలమువా సామ్రాజ్యము

విభవంబు

చాంచల్యము దగులు సకల నైద్ధవసనమ్మం

శరీరంబు విడుచుటు భాగ్యంబు దైవ వశ్

నమో యిలుతత్వము యతులు గుణంబు

నిందబాస్ని యరు రుపముల

భింబిల్లు రుణా విమలుత్మం తైన హృదయము

శుద్ధి యుంతి తెంపెమ్మ నమ్మిలు తెదించు చూడ

దంహ తీనా యుత గ్నుల్లె నెట్టి వీగా నవ్వులతెల

తలితలక్ష్మి నీ॥ గరి॥
ఆచార   నతిదుపిప్రార్థియుంచెదిలం
బప్పురక్షించెప్పనతండు రాజు
వకుసతోహకార్యనిపాపహారకుడెమంత్రిసేబారి
వితసెనుడుపురోహితుండు
తడుతెల్లుది   గలపాండుసతివి
అమృతహస్తుండుపవిజయదిఖిలదినేలపా
లెఉజ్జయినిగిన ప్రశంసింద్రునవాయి
గన్నెతజ్ఞీడగుపాండుకేరనామరయి
ప్రశంసకత్తంబప్పలనిరుయుంద్రబు
బుధులువిరి
యితశంతెల్లనుసామాన్యవయితెరబ్బాచూడ
తలితలక్ష్మి నే॥ గా॥
తినతినజింహ్వతితినవెలుగచాలుసార
కుబల   చెప్పదనవము
కాంతలుపైనైనచెడువిసత్తైతెగాచుంరయం

తిసంప్రదగల్గ సుత్రాచింత్ర
కెడుపడెబొబ్బినకెడుగుతాఘనమెల్లబాసె
లిదెప్పనపాటిచెడును-
ఘ్రాట్లుకెంగినయదరుపై దరికెంబ్బునవా
సిపడాచినతరగువెన్నపట్లుమారకేలూత
సప్తతవెలుగాంగ
గుట్లుతొమలగులుకొరటినేంతయు
శలితలక్ష్మి నే॥ గ॥
పర   కైగాంహ్వబలుండెట్లుమ్రో
తుడయుగ్రాజ్యలోబవెలనకారవుం
డువాలిసి
పకుప్తాకంలసునకేంపాలుండు హాతుడ
యిష్టవంహింనబోదవెలనధర్మజ్ఞుండు
నిగిత   ంద్దు
పునవివేకులువిరలగతులుదలచివెసన
వులలుపూనినడుంవంగ్రవలయిలునిలను

శ్రీ అతలక్ష్మీశ ॥౧౨॥

తనపురాకృతవిధు చేత గలతిప్పో
ష్మ్ర ప్రా తకు వూ రిం బల్కు రాదు
పంచా ప్రస్త్రానె ప్రవయల్ప ల్కి ల్పా డుంగ రాదు.
ప్రకృతిస్వభావంబు మోన్పంగ రాదు
దైవ తేమల నం తిప్పింప గా రాదు
కాలమెవ్వరికై రాదు
పరయ న ప్రాణంబు పోదపి ల్కితే రాదు గతలి
లంబు లద్యా కెల్పరాదు
అయమ గాయంగ వచ్చు సర్వస్వ రాజ్యం
వరుస నం త రతాపారికి వగవ వలదు
శ్రీ అతలక్ష్మీశ ॥౧౩॥ తా వుంత తల్పంబు బ్బు కే డు
నిష్ట బదని దు ఘూ తంబు సాంక్యేన బుద్ధి లేదు
ఆ కలం సంగ్రసంయ చలు నెక్కుదిలాపు రెూ
గంబ్బు బల నెన రుచుల యు దాలంగు
కెడ గెనెూ కప్పు వలు హూష్టంబు

అతూ చ కుతెంత్ర సౌఖ్యంబు లేదు
అడు బడ్డల గన్న అయప్పుడు పుత్ర మలిందు
ను తానం హమి డ అన నం డుగు బలిమి
యుండులకుగాను సంసార తాంతం
అయు
కలిగినది తనె తెంలేకి వర్ఫు లయుగాక
శ్రీ అతలక్ష్మీశ ॥౧౪॥
అలల దామ్ర రిది జాతిహానతల తెంచ్చె దహా
లు మూర్తి వి ప్పులప్ప గ్రావలనెకు చూ తదు
జాం. ము నితన మాపు చంత్రించ్చెదు
మి నికలంజ అయంవలన వూ లుపె డెదు
విలహానివు లా నే విరిపు ప్రామిచ్చదు
చెలం గిధూతతి కె డునిగ్గంబ డదు
పంపాసిన పర నిం ద తెూ డదు
పడిసత్త్యంబు సివి యవ్వరికి గాదు
భివర్ణ విధులైన వార లదలచనప్పుడు

వెల రతుప్ప నాగ్న గవి తీర్త్తె మెలంగె వలయు
తేల అతే లక్ష్మీ శ్రీ ॥
క ధన లఅగిన కాంనిప ద్గ్వెము జేప్పి నదు
వెుచ్చ్యుల దదవి నకం న్న పెల్లుం ధని కేల తెలంబూ
దినతనబ ఋట్టిగాం గోను పశేల కేవుఽనురశన
పదరిపాదేచు
జెల్లుల తోగిన బనపలుదే లదిల్లుల
వలూఖ్యని ఋనతేన వురయంగోల్లుల
చెలఅంరలుమూ తవ్గ్ని మించ్చ్యున బెంగముద్దరిం
చెలదుమఽగ్గు దెుదరినవందవెంకౌంచ్చ్యుల
నల్లుగాంఫ్లు ననస్వమూంన వెం నవ్వైర
మెట్టెవారికి తగవ్వగాందిం చ్చ్యుచూందే
తే లఅతే లక్ష్మీ శ్రీ ॥ ॥
ప్రాంరతుంబు గలనాంది పంత్రైంబుల అదేరు
బలమిగల అగిననాందె పశగి జోంరతువేలు
సంప్పదగల దెఋరగు నాంఖ్యవేలు

వెల్లి తనవ్వగ లఅగిన నాందిధ్వఽ వేసంగు
బలవ్వగ లఅగిన నాందె ప్రియవులు లసిద్ధిం చ్చ్యు
పాందిము
గలనాందిపాంస మూంలు
వున్న లనగల నాందై వునవిచే కేలూం రంను చన
వ్వగల్లి ననాందె సశ సవేలు వేరు
మూంసపా లలునవు రిరాందు వెుదటి చంద
వుశగినదిచినవిం దివోంరతు
శ్రీదింద్ధ్య
తే లఅతే లక్ష్మీ శ్రీ ॥ ॥
దరనిదాంరి ద్రుంబుద్వైన్యంబు నుంది౦చ్చ్యుల
బహుల జితితాంపఽ ణ్యాప తిగచేంరతు
నంకిరతుయూం నక్షకకరిసె న సతితెుదిల
కిం చుప తులలఖ్యవ్వటుత్వెం బల్బి భంగవు
గచం
తనకిన్గుత నందాంన తెలవం చ్చ్యు తెుకన జై

ఓయి చేసిన నేరంబు చింత్రగా లుప్ప
వదిని చక్కత్రాంబు వలపు సరించ్చు
చెంది వృద్ధి త్వారంబు సిధిలపరచు
తనువికారంబు అలి ఓయి పొందెపవలనో
చొచు

తెలతెల త్రోవ ॥ ౧౩ ॥

సంసారితన చరిత్ర్యకపోవ చేధిపులనంగ
సాహితలల కేసంగరాదు
పుత్రవంతులనపోదు ఓమోదింప్పు తెభువిగ్ర
హస్థనకాది బాంక్షరాదు
బంధులపోషకులనకు భారవరానకపోదు
దేహదారికకాంక్షదిపరాదు
క్షిదిమునకే వింకొండకపెల్లె కపోదుక్షేత్ర
వంతులనకపుణ్యరతురాదు
నరులకెల్ల నప్పైరాంగ్యంబు నడుచుటె
ల్లు

కవు నా తెలినెగొ అచవారలకుగాకె
తెలతెల త్రోవ ॥ ౧౪ ॥

సుఖులు ఖుద్దాలు కునప్రయాస పడితెయిక్క
ప ఋప్పొంది మెచ్చులు కెవిసుకంతు
కొంద ఓయింధులులు కలచెలగానలు ఓయిసూ
చ నవు నిస్సంచులు లు కలమెంచ్చు మొలు ఓయి
కలకె
విసనంమల్లు లు కలు చూడవి
కలందులు లెచహ్యచేపల్లులు లు కలపార
సినదిఓయెసింన్న
ది ఓయిందలంచ్చులు కలతప్పువరాసులెసా
త్రిలవానెలులు కలయిం ప్పులత్రొనాంబు
సాప గంపాడుం భలెలుల కలచెను
ప్పలోసగి
మనుపద అచెలు సన్న గమెంచ్చుచూదె
తెలతెల త్రోవ ॥ ౧౫ ॥

చెనుపరాని మనుష్యుని జిల్లదుల కోపింపవా
డెంచెజికెనవరల బ విశ్వాసి యుగువా
నివిదాచుటుం యుంవనితి
ద్రుపదాత్మజ పతాని నతగడెంపంనయు
పాపాత్ముడేగువాని బంట్లునెలగరాదు ధ
రాత్ములనగ [struck] గింపు తెగవు గాదు
బుద్ధిదైవ్వనవాని పోలదు బదింపు
నపురాధర్మ విపాతమైనలుగవలదు
వకులసాగర సంయుధుంపు లువారివారి
గుణములెరుగుచు శౌర్యంబు గానంగ
వలయు
కలితలక్ష్మీశ ...
సమయదేశకాలత్రయసంధి సేయులు తాయు
మెకువతెనన్నెప్పుడు ఉగవలయు
చెనకుమన్నెత్తుప్పులెచ్చు ఉటలెస్పరయురాదె
నచులెబ్బు దాచెయుంచుము నపవలయు

రవణానరితదలప్రయుదాంజనిత
యుల్లనదాచని భూదాలయుల్లనెలు
కలితలక్ష్మీశ ...
శ్రీ రామయుతలెకెనకరుణ్యమదకుచనేకు
శ్రీసాక్షాత్ రాజ్యంబు చెడుసు
బహుయుద్ధసంబుతెన బలమయుమలకొచ్చు
బలిమితెన ధనంబు పాపిగాదు
ధర్మంబుబ్బుతెన యుతసాన్న నమంతయుప్ర
తిసారవము సెరని పొలుసరవిగాదు
సవరణతెనవిగె లదుగరంబల
ఘుత్రిరా ణావము తెనగదానసించ్చు
లంకెలెహ పిమురులెకెలాగందలకె
వరుసదప్పునేధరయుల పాడురాజె
కలితలక్ష్మీశ ...
చేరయుమెల్లయు ఉలుతె రవులాలక్షు
దదంద్యంతంగావలె శాత్రువులమాంద

గద్దెయెలుదవసంబ్బునేడుని కుగలబోటు
అరసిపాంధ్వగవిధి యెఱుంగవల యెలు
శ్రీకొంన్న భూంపలు లతొప్పు గాతాంకొంబ్బు
లానరింబ్బు వరి యెరూ వలత్త్ర వల యెలు
గజ్జ పలు ఘుర్రుపలు బంలు గాగ భాంద్వరె
యెలుంద్వలరి బారి పగళ్ళ గిల్పింగ్గ వల యెలు
బులద్ది చదరనె యెలంపుం డెంల భూరి భుంధు
మెల్లమెల్లన నారశ్విం బుమెన యెము వలయెలు
తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౧౮ ॥
డయెమ తెూడదినుని దైన్విం బుబ్బ పాపులు
చెడిన వూనవ్రు నిరత్రేం బ్బుం తెనులు
పెద తెలనర్థేంబు బలిచి తానచ్చుంలు త
దలేని యెమూత్త్రని గాచు తెలనులు
నరకాల చూచ్చినవానిచ నవిచ్చు మునుపు
లు యెమదుల బల్లు యెమనాధనిలు తెనులు
చేంపదెచ్చినవానిచూం వూప్పరచు

లు అగతితలంచెగు తెూగినరశి తెనులు
యుంత్ర తెం లెటె నంప్పు నిన్వేలదెంచ్చి చూడ
ధరణి పతుల తెనర యెము భూతల వలు సందం
తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౧౯ ॥
పతితె వూరా తపలు వూతెం యెటూ ద్వార
అలుగ తెమగుల గంయెూనె గాన
తెనంతి లుకొన తెతాంత్రానెంచి గోనాన
పలుచ్చి లుంచ తె పాపపలు నతెల జూంరత
పూరిగింటితెగ తెపరు నాత్ర దల చెత
తెంపితెగా తె ప్రాణం తెూలిగాత
అపలపదాంచతెపల వలె వూవల జిప్పత
బూంత్రితె తెడుంని దురవాతం గాత
తాప్పరవేలు నీయెలు తామినిగ లగినని
పలుతెనలె తెప్పతుప్పుని భూగ్య వలపావు
తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౨౦ ॥
ప్రాణాంబు తెలంప్పి పాలెలు దితెనసతిద

వతిల కాంబ్బుల లంత్రే తెనయు దేవయు
సుఖదుఃఖవులలంతె పారితెల్లయు దక్షి
పాలితె లంతె యుబ్రాత లెందు
అభివృనరత్నె కాంబ్బుల లంతె వురదియు
మెలంతె   నెసంగలంత్రే షేనమావు
మెలుమాదలెఱె లంత్రే మిత్రవర్గంబెల్ల హర్షగ
బునకు లంత్రే అల్లుడిప్పుడు
వారివారికి దిగినల్లి పరంసలెరాంగి
అరయువలయు నయజవా నుత్రైనవాండు
తెలితలత్రే ౯॥ ౩॥
యుహవుసాధించలెయు కలత్రే
వదయులు పూర్వంబుదెలియులుచ
దువ్వెనలు అనుభవించలెం బాగవు
ఖిల భాగ్యంబులుదిగులె నదులవెంట్లు
లు రాకన్నెపు గుడిగులె
అర్థవర్జించులె అధికారసుఖదిగులు

సుతుకై బ్రదుకులు చతురశ్రీకులు
పుత్రులగాంచ్చు రాలగులె పుణ్యాలు
బుగ్గయులె మురహరగోల్బులవు
త్రిగనలు
యులెల్లమెరయని జిహ్వంబులేమిబ్రాంతి
స్వజ్జనులనెత్తురా వంచ్చిపరనావేలి
యు
తెలితలత్రే ౯॥ ౩ ౩॥
గత్రిందగనిదుజ్జనవుశారయుగరాదుచ
దువ్వెనతకొప్పజనదుసభల
యెంనగతోవలవదలాపుమాదెంగ
యునయని బాధవంబ్బెపుడెవలదు
ఆయంబులే నిప్రయంబుబ్బ రా యు
గరాదు సాపద్రవపుభూవిభోరంగజన
దు
గదుసరిలెూ బినెఅడుగులెం తెప్పంబుద్దె

శైవంబు మీఁద క్రోధంబు చెల్లదెంత వేమా
త్రుంబ్బు దనకత్తి నంత్తి (శ్రీ)
వలసి యెబునరింపు నా తడి నహాయిం డిద్దు
తలతలక్ష్మి ॥ నీ ॥ ౩౯ ॥
ఱుల యెంటు దరివేూ నికెప్పు డెబ చలవం
బ్బునిశనాథుల పారంగిల్లు నంవు రాఁడు
పావుతూర కెడు బాంద్దు పాడింపు గొర
గాఁడు డు జ్ఞానసంగతి దూరంబు లు
కడగిడ యెవ్వు తూర డితా పురంబదికెడు
మహిమంగ్గతూ పొందు మెరికావు దవు
పరికింపు వో డిసం బ్రి తులకు సదిమా
బ్బు
పుడు నితెరా సరసంబు గాదుం జ కబ ప
అరసి కొనావివ జేరంచ్చు అంయనపనులు
నరుడు వదిల్లవల యొలు నుం న్న తివహిరచ్చి
తలతలక్ష్మి ॥ నీ ॥ ౩౯ ॥

ఎవరికైనా పాటు ఎవరి యైన ను మేలు తన ఎవంత్త
నుస్సనేమి వచ్చిన నుమేలు
సజ్జనసాంగత్యనెచ్చెలిని ల్చిన నుమేలు పరంగనంద్దం
చతూలె బ్రదుకు మేలు
నిజమూఁద నెవ్వరు నిందించ్చిన నుమేలు దినయం
బుగలుగ జీవనము మేలు
ధర మీఁద నిహపరార్థ వెలచరించ్చిన నుమేలు
చిరకు గొప్ప మొత్త జేసిన మేలు
దుష్టుబుద్ధులు వెంట గెడు మోంవవల దు
నిత్యవత్సనము రిగిన నెప్పు తులకు
తలతలక్ష్మి ॥ నీ ॥ ౪౬ ॥
మూవటి నికిని మైమరువరాక పుడు నల ంరంగమూ
డెదు ంతరూం చ కున కు
వెగులవారికి కవసలు జల్లదు ఘూగికి కానాంచ
చూటు వలదు వెస బ్రూవ వానికివి
దు। బ్రూ బిరకాని కెసంశా

చపలత్వ రాదు । మొంగ మొఱలు మూతవేల తగప్రా
ము। తనిలతీపలవతే సంభసినపాది । న ఝ్లు
ను బ్రతుకులు నిత్యము పుడుం। తలితే లక్ష్మీ శ్రీ ॥ ౩౭ ॥
తన భక్తిని యవ్వైనద్దెవం బు మెచ్చును మనసా శ్రే
ష్టైనను మలయు సుఖము। మూలు ము చ్చిది
యత్నైనమ గువలు వల పెరు సాహసి యత్నైనను
తా స్నహమునరు। బుద్ధిశాశ్వతమైన భువి యెల్ల
నేత్తైను। బ్రతుకేనచిన సుభంబు తోనవు।
సరిని తిగలగిన జగమెల్ల వశవతాను వృద్యోగ
పరుడైనను దవృద్ధవము చెతురుడు గువానికియా
జగము తోన చంచలంపు తమెులగిన సకల జ
యము। తలితే లక్ష్మీ శ్రీ ॥ ౩౮ ॥
నేడు మంత్రమా యిది నరులతి కర్ణంబునే టిదా
జగ[struck]ము వనిరచిచూడే, యెుంచ్చంగ
వనిము లా యిం డ్లు యెవ్వరికైన తారె వాడ్నేం
బులొల్లవునిన। సాలనిపొంగు లా సంసారపా

కం బువ్వ అల్ప మూబ్రహ్మం శిచూంద
నిట పై ప్రాతలా నిశ జ్ఞాన సుప్రాతలరిగి రాం
తత్వంబు లోంతెన । యెుం తవారి కెది లి యుంగ
నెల్లు వచ్చు। విప్రభావంబుల న్ని యెయు నికికాతే
తలితే లక్ష్మీ శ్రీ పవర జగన్నివే స నివుల లవితో
టిస. కాశి వే. కటే శ్రీ ॥ ౩౯ ॥
మూ. ధా తగ నిపాదివు హుంచారం డైనను గోని
పుడు రారా జ్యకొలుచుకొన్ని। నలుగొంపొవదు
నవిరతము కులైన నిబగొంపావడుకై చిన్నమైన
కులని పొడు ఖచరుండు గోవు నుంత్త టి యెున
విప్రుం బువ్వగొనిపోవడు యెుయూతి గొనిపు
డు నహుషుండు గుర్రము కై టినైన గజము
గొం పోవడుకై టి నిసగరు। యింతనెవ్వరికేస
తము తా యెుల్లనిరుయి। తాను నేచేనధర్మం
బువ్వ దక్కు గాక। తలితే లక్ష్మీ శ్రీ ॥ ౪౦ ॥
సుఖదుఃఖములను బువ్వ స్త్రత్ము లబారల తవనిధి

నైవదినుండు దాండు రతిరాగి | పంచేంద్రియం
బులపాల్పదిచెరింప్పక గగనంబు వలె నుండు
పానరహి
తుద అంధకారము బాసి ఆదిత్యవలె నుం
డు అతడు యోగిపరిపూర్ణుడే యుష్ణిసు భా
వింప చూడ్త్మై పవనునివలె నుండు బలుడు యో
గి | బహువిధంబుల రిపాద భక్తి గలిగి | చెద
రకుండినే యతడి ~~ప్రాణి~~ ప్రాణి
కలితలక్ష్మీనే || ౧ ||
తగిలితాచేసి నదె ర్గంబ్బు తనుగా చు
ద్వైవంబ్బు దలచిన తంన్ము వము ఘు | జితే తా
ములను తపముల ప్రీ మె ఫలయించ్చు సత్య్మ
దైత్య యముల ఘూపు (పి) యెవా త్య మం
ద్వలింబెనచి చుట్టు వెలు చేయుమ తిత న్య్మ
ము ఫు) బాగ ఢిరచెబ్బు వెంచితనము | తదిగం
త్రిమింగా గించ్చు తలితాంన్న నంబు

జపము పాతకముల సడిలజేయు | యరిగినది
చినశిధ్ధించునని హముపరము | తలితలక్ష్మీ నజు
గన్నవే కే || ౨ ||
అత్యల సుంత్మైన అ నియ్యడుశిర | గు
ణములలన్నియు చూప్ర తిరాప బుది | బగం దిత
నంబిదిపింమ్యలు దిల్లుంచి తదుని హాంకారంబ్బు
తప్ప పరచు | ముదిమి యువ్వరికైన మొండు దా
నిదు బాల్యవెలు ద్వంద్వతె ప్రబలచే
యు | ధనకాంక్షమిక్కిలి దయతోడ బెడె బా
పుచెలము కాలిని విచారసరణి చేరుచు
ఘునతదలపాశయు యువంస్త్రీగతులు
బ్రతుకు పారలు సన్యగ పదములందు |
తలితలక్ష్మీనే || ౩ ||
బహుపుణ్యదగు వాని బ్రదుకది మంచ్చిదిమ
నసుగిల్చ్చన వానివంహివంమెలు | జ్ఞానంబు గ
లవాని — జన్మంబు సఫలంబ్బు తప్ప జెప్పనవా

నతగవు లేసిన । సమబుద్ధి గలిగిన చెరితంబు
సంవృత్తి వృషతారయుగు వానివుని కే బాగు
వావి గల్గిన వాని వృత్తనల శుంభమి
మేలెరింగిన వాని మెచ్చు మెచ్చు । భువి కేనియువం
ద్రేమ సుఖుండు బహుష్కనుండు । తలఁగు మా
త్రిప సరితష్ట్సున కోదు । తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౧౨ ॥

చూడి కాదగు వాడు సెలంలెల్ల బోధించు నందు
ల కాకడి పైన లుగవలదు । పాత కుండగు వాడు
పరుల దూషించు ను । వర్రి ఎమ్మె వానవి
వలదు । వెదదొంగ్గ యువాండు వత్తంబులివ
చ్చు భ్రువుని యతూకల కపపెల్లు జెనదం ।
మాయావియు గువాండు వుంకు మంత్రవయిని
ప్రగము తప్పించు నవము కవవలయు
తత్తయు గువాండు కబటుల గతులదె లిగెంచు
మకరరా జ్ఞ వింప్పుడు సునెలపవలయు ।
తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౧౩ ॥

వెూపరి యుంత వెూవదే సా రధుంసా
రి ది సా దా యుంబ్బు ఖ్యాచు గాని । మరి త్రపంస్థ
డలమెంల కు మోడుండుం పాలవ కేషనికైన చూ
చ్చు గాని । కాలారిన రుడు సుఖములు సంగో
రడుపరం పు చే వెం నల వదుంచు గాని । అటు
మవి డెప్పుడు అప్పులు తేగితి సుసంగ రాన
దిద్ధ కె జెునుగు గాని । తద నివరల తె లెుంద్వి
తె వర్ణ వనె మలు । తె మెుల్లు వు మెుల్లు గొల్పునగా
నతగవు । తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౧౪ ॥

వొ తండు దాచి నయు ధర్మము కేదు భుజించు
ను । పైకెసతి మెుగడుం వేరు కత కగు సం । కా
యుంబ్బుని లువదుం కెడుం బ్రహ్మకైనను చూ
యుం గొన్న శవి జువ్వనంబు । చెదివిన చదు
వు లుచె. సుకరవము తెూనె తెలంపు లుమర
చినది నరనంధ్యం । తలలమెుదారి ద్రుంబు
కొంచ్చుంబ్బు కొంచెంబ్బు గాజి యుమవలవు వే

సత్త్రైన వదలవిదూచు। ఠతూలభ్రమందయుంగ్గ
నైవ్వరిశేది నిజము। చలంగివిలవులుగాలుచు
రిశిచదనిపద...వి। తలితలత్రీ నే॥ — ౨౪॥
నీత్రాలవూలలులు సతివునినం మ్రైతేశాంత్త
అతునంగుల్బుగానదితి। సవులయుగాంద్ల
తునుచనుప్రజెల్లాంచ్చతితెుడుబూతుంల
యుం ల్లుదోక్షనితి। ఘునవరబ్రాహి
నితూలుపునతులరానితవెులుదలివాచ్చతునతుల
మెుగమగాతి। పిరితిపోల్బోలుతునపిను
షెల్లుకొనిపోతదోరయువిమానునితోద
కతి। వఠలికెచ్చురిక్షైయులుండువాండు
రాజు। జగతివర్ధిల్లనిల్పువిచారవరు
డుం। తలితలత్రీ నే॥ — ౨౫॥
మానంబుయొక్కడువరింయుప్రాణవులుతేం
ల్లైతనితెతి యెుంక్కడుధనములుతెంతా। సాహం
సంబెక్కుడుసాంములునీయెులుంతెంల్బి సుంత్ర్రమె

క్కుడుం ప్రతాపంబుతేంల్బి యుఅలుగొనెనుదా
నమెుక్కుడు। గిరితేంకల్బై బిరవెుక్కుడులతెన
బిరుదుతేంల్బి। సమరంబెరులుడు సంధివూలు
లతెంల్బెద్విరద్వెుక్కుడుం ధోరతనవులుతేం
ల్బి। విలయుండెలువంలెుగునామలులవిరచు
వరుడు। తలడువైయుల్బంటుకొక్షత్రైసతత
వులిదలు। తలితలత్రీ నే॥ — ౨౬॥
వినయుతెలూవిదలులతప్పినదూచురియునియు
వారివరుసగాదదితక్ష్యవనేవులగాని।
ధనికులుభోగింప్పజాలవువారిబాగుగా
దదిజస్నపుత్రువులుగాని। ప్రకృతిలపాపంబ్బు
పాంత్త బూయునివారుగతియుగావవద్రై
వితవులుయుగాని। సుజనులులోతనిష్ఠూరం
తైనదివారిజ్ఞోదదిగాడుతప్పతసరణిగాని
యురిగినడుంవంగ్గయువరితివశవులుగాదు।
ధైమ। దేవతనునువుచెంద్దంబుగాని। తలితే

అక్ష్మీశ ॥ ౫౦ ॥
తనకాప్త్రులగువారి దండనుండదగున ధికెఘూం
లవండు నంప్పదగును। మరిధనాఢ్యులకుమది
ఘూంబలదగు। హితులవాకిలిగావనడిగదగున
ఘునకారుణ్యులు కృపరులఘుకర్మముల బొల్లు గాదగు
నఫలమూడిగెమునులుపదగును। సమయజ్ఞులరా
యుసముద్రాయమునదగు స్వామిపలతలంల్లి
జ్ఞేయదగును। మరిచాయలుల్లంటి దానంబ్బు మును
పవలసుగరి పెందిరయుల్లంమెడంఘునలకెప్పుడు
తలఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౫౧ ॥
చాలులసంగతినున్న చిత్తంబుచెలియింబ్బుకనకం
బ్బుపాడెగన్న కెనాగునాస। సులఅంరుచెపట్టిన శాం
రత్వవియులకంగు నిచవతుర్వముల పొందద్దు నిందగా
లుపు। యెరితితెమెరెప్పుడువిషమరాబ్బుపెడు
చుతెనల్లిన భంగపరచు। సభలోన జొచ్చినప
ంబడెపైకొనువిటులలగూడిన పుంవివేకముదప్పు

యెరిగి యున్న యెలువ ద్ధించి యెకతముస। నిన్నుద
లపోయు నాతండు నిప్పకును దన్నండప్పు। తలఁతు లక్ష్మీశ॥
౫౨॥ కొన్ని భూములయందు కొన్ని భూములచెలపు
క్తనిపెంలు పెరుఘునికడు। పెలయుచుక్కలు లేంయు
పెంగు బూద్దునపూంయు కొంత గాలము లేమి కొంత
లేమి। కెప్పవెంఘుపు వింయు కెడపలు బయు తొనంజు
వ్వనం ప్పుపెనంజుడి యెయుపు దియెయు। తాయులై
పుంన్నవికడప ఉపయుం నుకడు హీనులధికులై
తానిపింత్తు। తెలసి చూచి నివెనకముగాచ్చుల్లసుం
డు। కలగవలువదు సహజింపు తాలగ తలు। త
లఁతు లక్ష్మీశ ॥ ౫౩ ॥
జ్జడియుంచ్చినపుడిప్పుడాప్పు నాహారము లిప్ప
సిన గంధంబ్బు పాళ్లరాలు। తెట్టినపుడిమా
యెలుఘునవస్త్రముచెయివలు। పెయడాచినప్పు తె
పాడువల కెనుగివరులు। కదిసి నఫ్పుడవిడుతాం
త్రిల తూతవు। మెదిగిన వెగ్గెమ్మ తుచుపొపుల్లు

యుక్తైన కేడిన లయిచ్చు వాహనములు వనేవు
గాని ధనము వద్ధి తెచ్చుదుసు। కలుగనే చేసినే నిత్యసం
తృప్తిలు నెంద్దు। నిన్నగో లాచిన సుఖములు నిలుచు
గాక। శ్రీ లలితలక్ష్మీశ॥ ౫౪॥
అమేన గలో వెంకటేశుల వినావ లెటి కేలంత్తి తిమిరం
బ్బు బలామెంత్తి దిప మెంత్తి। ఘన సముద్రం బెత్తి
కినద్ధారుడు యింత్తి హరుడంత్తి
త్తి। పారెడిన కింత్తి పర్వతం బదింయంత్తి
బహురాననం బెత్తి పరిశమెంత్తి। ఖికెర ఫణింరం
త్తి వాకెట్లు వెశంత్తి బహురాజ్యమంత్తి భూ
పాలుడంత్తి। అతువ్వరె [illegible] రి హొచ్చు
కొంచ్చుంబు తించ్చు వలదు। నడుచు నివి యుల్లు
నినాదం కమలు। కలితలక్ష్మీశ॥ ౫౫॥
సరసులపంత్తి మేలల్ సభలోన నాడిరు। విర గ
రంరణాము [illegible] అా విరవరులు। కలు
గరె పట్టున ఘనవివేకులు వలుడాతప్పరు నాంయు

తిరతుత్త్రములు పరుల। తలచెరు పాపముల ధి
క్కులు కలన్నైనలరారాచం [illegible] బ్బునం
డు ఖుద్ధులు। నిందించ్చు రెరారులను నిపుణులు వా
క్కుచ్చు దలపరు పరకోంత్తి ధర్మవిదులు। చదల
కెప్పుడు తివుయల్లి వరుసగణాము। వసుధవి
కలు [illegible] ప్రభావం బ్బు కేతన। శ్రీ లలిత
లక్ష్మీశ॥ ౫౬॥
పెతెన్ని పుట్టిన పెద్దగా బ్రదుకవు చిములు
వుడిమునశం చ్చిపోవు। చెదలు పుట్టలు బెట్టి
శే [illegible] ప్రేమయయు కొసగునట। మిడుతలు వై కమే
వి [illegible] చ్చిపుడియు। యింగె
లువడి మూంగు యాలెకవెంత్తైన నకల్లలు
జ్ఞనియు యిచ్చిన లసిపుంవు। దెంచు లుద్భవ
ముంద్దితెంద్ధనె పాలిరతులను కణాదుల్లో
హాలిగట్టి సమయు [illegible] పరగతెరెది
దుర్జనుల ప్రబలుత్తైన। పరులబడించ్చి

వె శుదుపాపములనుక్రితాత అత్త్వే॥ ౩౨॥
పులనే యెంతోదెంటుంగూనల బెల్లుతర్త్వి నాధ
రబిల్లి రదుప్రనుతలె। పామలుగుడ్లునను
బెల్లుపది యలునిరువది యలునంబ్రతికిదాభ
మిస్తై పొంఖులగునం। ప్రలులుపిల్లలనినుపా
సంగనాలుగున్నైదువం స్నను మందతోనుర్పమా
ద। మకరం బుతెంన్నె నమె డుప్రలలోబు
ర్లునె గజ నా సంప్రత్తై నెలమోద। శ్రీరాకసం
గతివెలయలునే తెలచ్చపోర। విరివిగాద
మె సంత్రతివెలనినల్లు। తలితలత్త్వే॥ ౩౧॥
పెచ్చంగపెరి నా ప్రధివిగొందలువి
త్తి రాయడిపులు వివిధగతులల। తాలువ
ల బెలెపిరాష్టునసవులుత్రిములతెలయొతెం
బుతెత్తి రా యెంరుల కునను। మితెలుపెంల్లె రా
ష్ప్రగపులలకెం నమల యూత నేషి।
రామ తన్నపులలతెం। పిండ్లిం డ్లునెసిరా వెదయం

గ్రష్పల తమ ప్రాసిరావాసన ప్రష్ఠుపులలకం
యుప్పరివ్పరిపా పిరచ్చిరచ్చి చూదు। తలప
నదైన త్రితత్త్వములనగారి। తలితల
త్త్వే సర్వజగన్నవేశ విమలరవితేజ లెసంతారె
వెంకెలె గారు॥ గారు॥
అధములనిమోరంతైన అలతెంచ్చుట
తెలిని

అలవేవే। కలతీ క్ష్మీ శ్లో॥ ౬౮॥
దృష్ట సూర్యుని వీూంద దుంమ్మ త్త స్ఖల్లి వ తన పైన
బడుగా క దాని కేమి। ఖండితుం తగరు తాళని
యుంత్ర   తనత లవక్ష తాగాక దానికేమి
మిడుంత అచ్చు పై వదయుంత్ర నే గకన తావెు
పొక్కె డుగాక దానకేమి। వలబద్ధ వీూనెంత్ర వ
తిదాకి బూరలనతను చెల్లు ఖ నంగాకే దానికే
మి   దెరు సత్వ వెలు తనసత్వ వెుఱు
గలికి। పోరు వాడింద్ధు అవివేక బుద్ధియుంద్ర
కలతి లక్ష్మీ శ్లో॥ ౬౯॥
చలింగి యెక్కని చెరిచి నవాని బ్రతుకును
క్రూరుత్త బలిమిచె   న్న పెండ్లి। కల్ల
లుచరించ్చ ఘండి యుంచ్చిన ధనం బుదూరు
లబడు నట్టి దూర తనం బు। కే బలువృత్తి
విక్రైత్తు న్న సన్యాస్య సంబు దియు తేక యెలుంబ
త్రి   ని తప వెలు ఆసతొంగ్గ తెలంన్న

సన్యాస సంబు। క బలుత్త ద్వైవాధికార వృత్తి
షను నంత్రైన నరుడు మరలవురలు। తెలగన
యుకదు గతి దెంచు గాక। కలతిలక్ష్మి శ్లో॥
౬౬॥ ఎలలవు పతివ్రత నవ్వుడు గూరిన చద
లనిప్పు బుస్తు నెకవు లెూనవ। ఫున జితేంద్రియ
నినే కాంత్ర దగ్గతిన కలుగునే జలరాకకప్పుచే
త। ధర్మవత్త నునిపాత వురవురించ్చిన యెం
      రు నిద్రించ్చునే యుందునైన। దిరా
త్మ్యని తరులతే మలంచ్చ గణనిన గాలయెఱు
త్రైని చూత కెల్లు బడునే। యెందులనుధా
మిగ తెలలకల కడెల గలుగు। నిజగుణంబు
లు బల   యెన్నే నిలుచుగాక। కలతి
లక్ష్మీ శ్లో॥ ౬౭॥
ప్రచ్చక దెలులు దిం న్నపొ యెలుడు వెంత్రం
బుబలచ్చు నష్ట లవలు తెప్పరికనైన। కదపదాం
లెూ నెలని బడస్తైన గుత్రంబులెక్కు నపొం

ఝు యుండునైన । ఆకలిగొని యుండు
పని యుక్తి యాహారంబు బలి యుచ్చినె వెంటను
పెట్టుపగాక । తేగవిరజానదిదేరలదా టక్క
న నె మోక్షంబు లారులకైన । ధరణి
నిరతి సోమార్ధ్వమెరసి చూచి బలుపుగలవే
ల్లి చేపట్ల పిలయువలయు । కలితలక్ష్మీశ॥
॥౬౮॥ చిలువదాబె నవెలయు కం
బ్బము గాదు । గొడ్డుపెంచ్చిన పాడి గోవు గాదు
ఖరము పెంచ్చిన తం బెంత్రు చ్చినే ఱతు గాదు
ఱెం ద్రూ మూపులనే ళ్లు యెప్పుడు గావు । పర
గనులు నూరు బంద్రి మోకులు గావు
కూర యుంతైన నుకూడు గాదు । ఖర పెంచ్చిత్తం
బెత్తె యెవేనుపాటుపనుపైన యెద్దు కుసరిరా
డు తడునశుద్ధపుపాంగు గంగగాదు । తొండం
బ్బు తలగినదా ఱేను గ గాదు । తొండ
గోవిలగాదు కొంతలడిన । ప్రబలచేపట్టినవి

యుల్లపనికిరావు । ధీరుడగు నాతడొక్కరు
డె వీరుడరయు । కలితలక్ష్మీశ॥ ౬౯॥
గొడ్డుసున్నంబు గొ నపనికిరాదు । తెండి
రిపు వాసన యాయాచకు రాదు । చేతపట్టిన జ
ద్దుతొక్కకురాదు । కూకబట్టిన గంజి యాయాచు
రాదు । విసకర్రవెన్న విడాచు నల్పుదంపిచ్చిన
గచ్చు బూ దుతివి యు । మొగ్గుబెట్టిన
పిండెమును కి యెల్ల కురాదు । మాసాలపైతే
నెపింగ రాదు । చూడచేపట్లు నిరంపెల్లచూపు
అగుచు । తెండాదిబెట్టిన ంట్లు బాగు
లాకుంరావు । కలితలక్ష్మీశ॥ ౭౦॥
కనకంబు పెంచూక్షైగతిగానె భావించు శో
మాబుత్త్రోద్ధంబు గట్టిపెట్టి । తిట్టినతిట్టు
ల్లదావిన విని ఆకలికత్తమిత్రగా
నొత్త్వదలచి । అలుభూమిపామపుర్వంత్ర
బుగాబండ్ల బిడ్డాంశ్న తొప్ప వైపెంపుమిగిలి

తాషా యువస్త్రం బ్బు కౌషీ నము గగ త్రి
తి బృహూ ధ్యానె నిప్ప దగుచు। యుంతే తం బ్బు
న పతా ని ంతె యులచె రించ్చు। నతడుస నాస్తి సి
యుంచ్చు యుపూ దం డ్లు। కలతె లక్ష్మీ నె॥
౨౧॥ చలువూతు ద లో బూపని ల్లూరదు
నె।నిజే యులు నకునె లనిలుచు కరుణ। కప్ప
తాలెం దై వగలు గం గ్గ నె చనె। బంకె పాని
తనెల చిరుడు తనవు। దో గ్గునతెలం బ్బు
ఫుల్లుం గనె చ యులమెంద మెలుం దు
నగ్గెల యురుడు। కె రలంప్పు రాతకెగిలి
గెం త్రి గలు గునె కతనచు త్రి డాల కలగనె చ్యూ
తలలు యులుపం లె వాశలం కిష్న ప్ప దాస్తు
లి। ప రవి రా ప్ప వచ్చును జావ। పల
వు। కలతె లక్ష్మీ నె సవిశ్వసిస్తే న విపం
లకవి తెూ రిసం తొ నె వెం తలె నె॥౨౨॥
గాదాడ యెంరుగదు గందం బ్బు వాపన తెవ్వం

ర బంధ్వతెరి తి రొ వా ఉం కడు తినె వా
లం బ్బు వలు వదు కొూతితె మరతా శ గొనవెం
లచి రుంతనిక లెకెశాలవం త్సులయునతి
యెందు ద్దు అ లుం కలల చవి యెరం ద్దు
వ శ్రుం సత్తూ శ్రుత్వ దె వర బూనమ్మెరుగడు మెసలి
కె పదికం బ్బు మెలుదల తె డు। సహా స్తె మూడు
లయులుపం లి జ్ఞా దవా రు। వారి గుణ
దిద్దం గవలు వదె ప్పుదు। కలతె లక్ష్మీ నె సవిశ్వ
స్వగన్నె నె విపలకవి తెూ రిసం తొ నె వెం తలె
నె॥౨౩॥ పొరి గొను ద యుత్వం బంపుపు నాం బ్బు
లచ్చును నె బంతుం ప ద్ధవారలబ
ల్లు గాం క। పారునె జీతె చెం బ్బుదిచంచ్చున గుం డ్లు
తెనసుం లిదప్పుతి తా కుగాకి। చుప్పుంతె బూయి
న తుం గ్గా రమెంచ్చునె తనగా అవ్వై ఫునదాంయు
గాక లు తరి వానలు దొరతె నం
బ్బిరుగు నిత్రిగిలి బై లు సుం వ్వనెం దదుప్పుగాక

నొప్పని బడిన వంపాము తెలిసి బలమెల్ల। యెల్లగా
వలెనెవ్వరి కెల్లం సుండు। తలఁతెలక్ష్మీశా ॥ ౨౪॥
సంచ్ఛురిఞ్చిన పాండు మంచిమో
ల్గాడి వెగమె దోచును వేగడుపలేను। అపనం
మ్మైన పాండు మెఁడుముద్దువత్తైన ముందులంద్దు
లంద్దు వుంగాని సుగాల్ప(వై)డబా
యుగాని వాడు లాక శైత్యైన సందేహ్పడు
గాని సహజమంచ్చు। దనుమానమైన పాం
డశర్గంబు లచ్చిన వశము గానె రచ్చుంవి
సనపడదు। యెవచేసిన కపటి శి
హ తప్పగాదు। మోశంపం లశినపను శల్లమ
ల్లింబదును। తలఁతెలక్ష్మీశా ॥ ౨౫॥
అపరాధియగు వాసినవేలు జింప్పవలువ
డు రాడార ల్లలు తంస్నచేరు
చు। సపక్షంలుకలనెంద్దు సాధింపవలువదు
విసుధపార లగడు వానిజేరుచు। అతిమో

ష్టడుగు వానన దలంప్పవలువదు తన
కోపంబువ్వతినెచ్చేరుచు। నిర్దయుండగువానినిం
దింప్పవలువదు। చేయు నిష్ఠూరంబు చేరుచు
గాని। చెప్పవలువదు బుద్ధులు పలుల కును
సత్తవిధులకం ధర్మపు యొమగాన
తలఁతెలక్ష్మీశా ॥ ౨౬॥
కామినితతులలోక వియు వాడు నమ్మరు పతి
తులవిదుతురు బంధుజనులు గుణవిహీను
లవివేకులు మెచ్చరు. పండెబారదు
వినతయుకులు। హింసాపరుల తోడన యెరు
సాధులు। ప్రరుషాధములపొంత్త బోరు బుధు
లు। విద్యావిహీనులు వివేకులు ద్వాపలో
కయు నృపులుచేపట్టరు ఫల
మతులు। సంర్వవిందలు నంత్తవియు లోకరాశి
అధికులు లోక రాశి అగుగాన అరశి చూడ
తలఁతెలక్ష్మీశా ॥ ౨౭॥

కోటి దప్పులబ్బొ డకొం ఉమన్న నచే
రి దగ్గర బాధ చెప్పుకోలేక । మారుగుప్పలపుట
లు ప్రక్షించు దాసీలు అమ్మత్తి మోసి నప్పండ్లైన
గయం చూడి । వెలగువు మరుదు లమేర
గుర్తై యెండుమ । తరగి చూచి
న బంగారు గాదు । తప్పచెప్ప ఉపెండిరర
నేకొం త్రసూల ముడుచు (ప్ర) లు పలు బెల్లించి
న మూందియు గున (అమెదలే పాకల సంప్ర

— — — పాయని యుద్ధుం డు బాంధవం — —
— — — యదియు — నెత్తి నిద్ధవిద్య యాతంత్రి
నిచేత — — —
— — — బాత్రలు త్రిపించ్చి పైం యెను దాన
— — ప్రియమలు తోరతసల్లి బిడ్డల
— — తల్లిదండ్రులు తెల మురుధనములగాంపే —
— — సుసుగను గుని తానె నప్పించు శ్రుత్రియమా — —

— ప్రప్పతంల్ల నవిఘ దవెలు బ్బుదికినరితయులు
తెలతలక్ష్మే ॥౧౨౬॥
— తల్లప్రక్షేమునెంచ్చికలవిచె

కోస్త్ర భవం నియంచ్చిగా

తెప్పతె లయమాని తెలంప్లగా

పుణ్యుంప్రదాయుడై శాస్త్రపారీణుడై

యోరిసుజ్ఞానుడై బోధింప —

— సప్తల మానిమతి భూతలత లక్ష్మీ రే॥

తగవెరాని కలకే తమ్ము తేగ పిల్చినదయిగ్న
పల్లు గరించు హింతునికి పుడు —

నిప్తతమనసు తొపలనేల్లు రయచ్చె ఖచ్చె
గవల రయిష్ట్లు నతునను

త్పు ననె తగంతంల। కలతలక్ష్మీ రే॥

బండి యైననను దని బంచుగాకి। సీ తొష్టము
లుకె దంనిగ్గు తొ

హంబునా బార్యసాంపు। నా అసాక్ష్మ తప్పక
సాస్త్ర కలగి

దలపోసి అహారనిద్ర లేకపడక। విసరితా

రయుర్పు తోనప రగుణం భవలు తి అతితోక
పావనుండు

రయుత్త్రమమతంబు। కల దువేదములనుమతిక
లదు ప్రంగ్గా వెలలనివు

తంబు। హరివారయచే బక్షి
నాతండి సర

కలితలక్ష్మీ నే ॥ ౬౫ ॥
మణిలతా ప్రతిమచే తనివి తీరని గుణాని తననిలా
ప్రపంచ దిక్కుంగ్గరాదు। మగువలవల బాంధ్య మోహ
ములు గలవగాని మరిదుగుణములు మానవ్యము
దుతీదు। తెలుత్తి గానికి ద్వైత్త మిత్తంగన గుణాని
మరి ప్రాపించె పుంబ్బిమ గండి రాదు। తెలియవలె
తృప్తి చేసి తెలుపు లగ్న గుణాని భంగ్గి యీ
చ్చిన గాద భాంతు రాదు। ద్వైత తృప్తింబుల
పరాలతప్పు। అయారకేల భ్రాంతి
చేయుదు గాక। కలితలక్ష్మీ నే ॥ ౬౬ ॥
సరసు మలగా నవచ్చు సాధించితే వచ్చు తెరి
సుజ్ఞానంబు గానగరాదు। తపములు నాయెని
వచ్చు ధనములు వేతెన వచ్చు భువిని ద్రుజ్ఞానుద్రు
ప్పుడ్డురాదు। తానికి బూవచ్చు త్రిమ్మరి రావ
చ్చుతే లసి సుజ్ఞానంబు బొంచ్చరాదు।
మానిగా వచ్చునెమ్మ వలు బిల్లాప గవచ్చు।

పాశధమనిసు నిలుపంగ్గరాదు। నిర్వనవనుపనే
వ్వరు నెచ్చరికేని। సరవి తెలా బ్రహ్మవేత్త లస
రికి రారు। కలితలక్ష్మీ నే ॥ ౬౭ ॥
తాంచ్చిన పాదములే గజ్జలు నంబ్బులు కదుమం
చ్చుమలు లచంద్ర గావ దళ్ళు। బిరాంబరములు
మెయిల సూలు బిరిన్ని రంచ్చి కళ్ళునమెసు
చికితారి। వరదానకరములు ఉజ్వల కలహస్తం
బు। పలు శంఖ చక్రా రుబాదరు లెలుగవలు।
సుంపై నసాచి లెలును బ్బు
తలూహారములు లీను। గిరసు ముకు
టంబు తిలమ గోచి త్రిమకర కలుండులంబ్బు
లిగల విన మత్తు దల చిరో ఉతు। కలితలక్ష్మీ
నే ॥ ౬౮ ॥
మాధవ గోవింద మధుసూదన చుట్టి తెవా
మన ప్రభు విష్ణు వాసుదేవ। శ్రీకృష్ణ దామోద
ర కేశవ శ్రీధర హరి విష్ణు పురుషోత్తమలా

వి శుద్ధ సంవత్సర గాడి జ్యేష్ఠ త్రి విత్రము పద్ధ
నా బ్రై జనా ధనా శాసి హా శారి హ్రి
న నా రాయణ హ్రదినా వంత
శివా ప్రా తే, అన్న మా చార్యులు సుతుడు త్మ నా
హ్వయుండు ప్రణుతి చేసి తిరు గొంమల్ల దే
ని త త్వ | తలి తలి లక్ష్మి న సర్వ జగన్నిటి నే విమ
లరవి తోలి సంతాన వంతెనా ॥ ౯ ౯ ॥
శ్రీ వేంకటేశ్వర పాదారవిందాలే గతి ॥

తి తి తి తి తి తి

జయము ను

ఓం